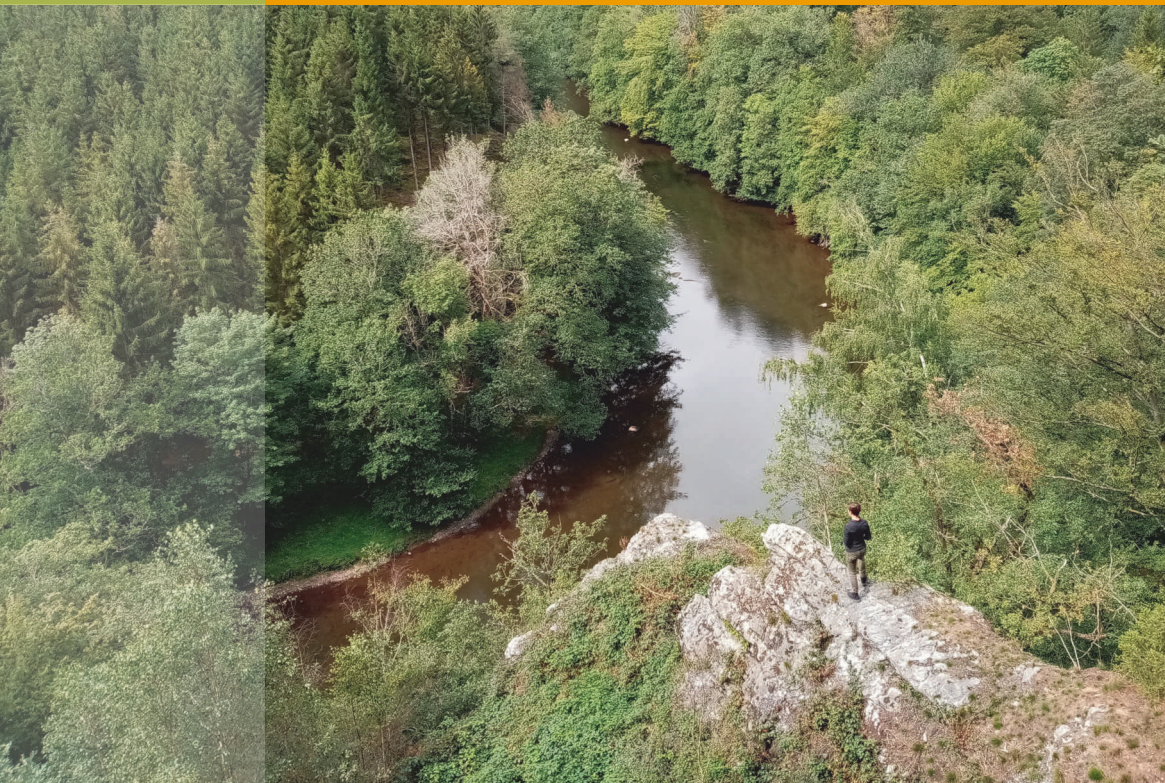

Avontuurlijke wandelingen

in de Belgische Ardennen 2

6 Semois, tussen Gaume en Ardennen

LENGTE: 19 kilometer

VERTREKPUNT: Aan de kerk van Lacuisine, deelgemeente van Florenville in het zuiden van de provincie Luxembourg.

OPENBAAR VERVOER: Het treinstation van Florenville bevindt zich op anderhalve kilometer van de Lacuisine, een kwartiertje stappen. De treinreis vanuit Brussel tot hier duurt wel een kleine drie uur, je bevindt je hier helemaal in het zuidoosten van België.

AANDACHTSPUNTEN: Deze wandeling leidt je naar verschillende uitzichtpunten op rotsen hoog boven de Semois, hier moet je uiteraard voorzichtig zijn. Bij de dolmen van Azy kan je facultatief op de rotsen klauteren. Een paar keer moet je goed uitkijken om het juiste pad te vinden. Een gedeelte van de wandeling loopt langs een geaccidenteerd oeverpad langs de Semois. Dat pad kan bij hoge waterstanden moeilijk toegankelijk zijn. Bovendien moet je op deze wandeling twee keer de Semois doorwaden: een keer op een plaats waar de rivier wel 70 meter breed is en een andere keer waar de rivier veel smaller maar ook dieper is. Je vangt deze wandeling dan ook best aan bij mooi weer na een droge periode en niet tijdens de wintermaanden.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 67/7-8 (1:20.000)

👉 Lacuisine is een levendig toeristisch dorpje in de Gaume vlakbij Florenville. De naam van het dorp herinnert aan de tijd dat de graven van Chiny er hun keukens installeerden voor de maaltijden tijdens grote jachtpartijen. De Gaume is heel anders dan de Ardennen. Het is de zachtste streek van Wallonië, men verbouwt er zelfs wijndruiven op de zuidelijke hellingen van de cuesta's of heuvelruggen. Eiken en beuken voeren de boventoon en de bossen zijn dan ook prachtig om in te wandelen. Het Gaums dialect is een oude Romaanse streektaal, die niets te maken heeft met het Waals. De Ardennezen vinden de inwoners van de Gaume gulzigaards en schreeuwlelijken. De norse en discrete Ardennezen, die altijd hard moeten werken om de ruige natuur en het ruwe klimaat het hoofd te bieden, zijn altijd wat jaloers geweest op de Gaumais die de rijkere gronden kunnen bewerken die zich sneller opwarmen in de lente. Je vindt in de Gaume charmante karakterdorpjes met huizen opgetrokken uit de Gaumse okergele zandsteen, op deze wandeling is het dorp Martué hier een mooi voorbeeld van. Ter hoogte van Chiny verlaat de Semois de zachte Gaumestreek en begint de rivier zich een kronkelende en diep uitgesneden weg te banen door de Ardense leisteen. Deze wandeling brengt je naar spectaculaire uitzichtpunten boven de koningin der Belgische rivieren op de Roche Pinco en de Roche Brûlée. Ook andere interessante rotspartijen liggen op de route: de dolmen van Azy en de goed verborgen Roche Perette. Deze rots werd genoemd naar het meisje Perette dat ooit in de grot onder de rots vluchtte om te ontkomen aan haar kwade ouders.

BESCHRIJVING

Naar de Roche Pinco

Stap links of rechts naast de kerk naar de achterkant ervan. Achter de kerk ga je rechtdoor in het verlengde van de kerk een doodlopende asfaltweg op maar onmiddellijk sla je linksaf in een doodlopende kiezelweg. Bij het laatste huis neem je links een paadje. Het pad loopt langs achtertuinen en eindigt op een asfaltwegje dat hier een bocht maakt, volg dit asfaltwegje naar rechts. Er vertrekt hier een pad bij een bank rechts van de weg maar jij volgt de asfaltweg verder. Bij een toegangsweg tot een woning verdwijnt het asfalt en wandel je verder rechtdoor over een mooi bospad. Op een splitsing gaat onze wandeling gewoon rechtdoor, maar het loont de moeite om even het zijpad rechts te volgen tot bij een mooie doorwaadbare plaats in de Semois. Het pad komt even vlak langs de Semois te lopen maar al snel kan je niet verder langs de rivier en moet je bruusk linksaf slaan, steil bergop. Je volgt de rood-witte bewegwijzering naar boven. Na de beklimming loopt het pad even bovenaan de helling langs achtertuinen. Het pad eindigt op een kruispunt in de buurt van een rijweg.

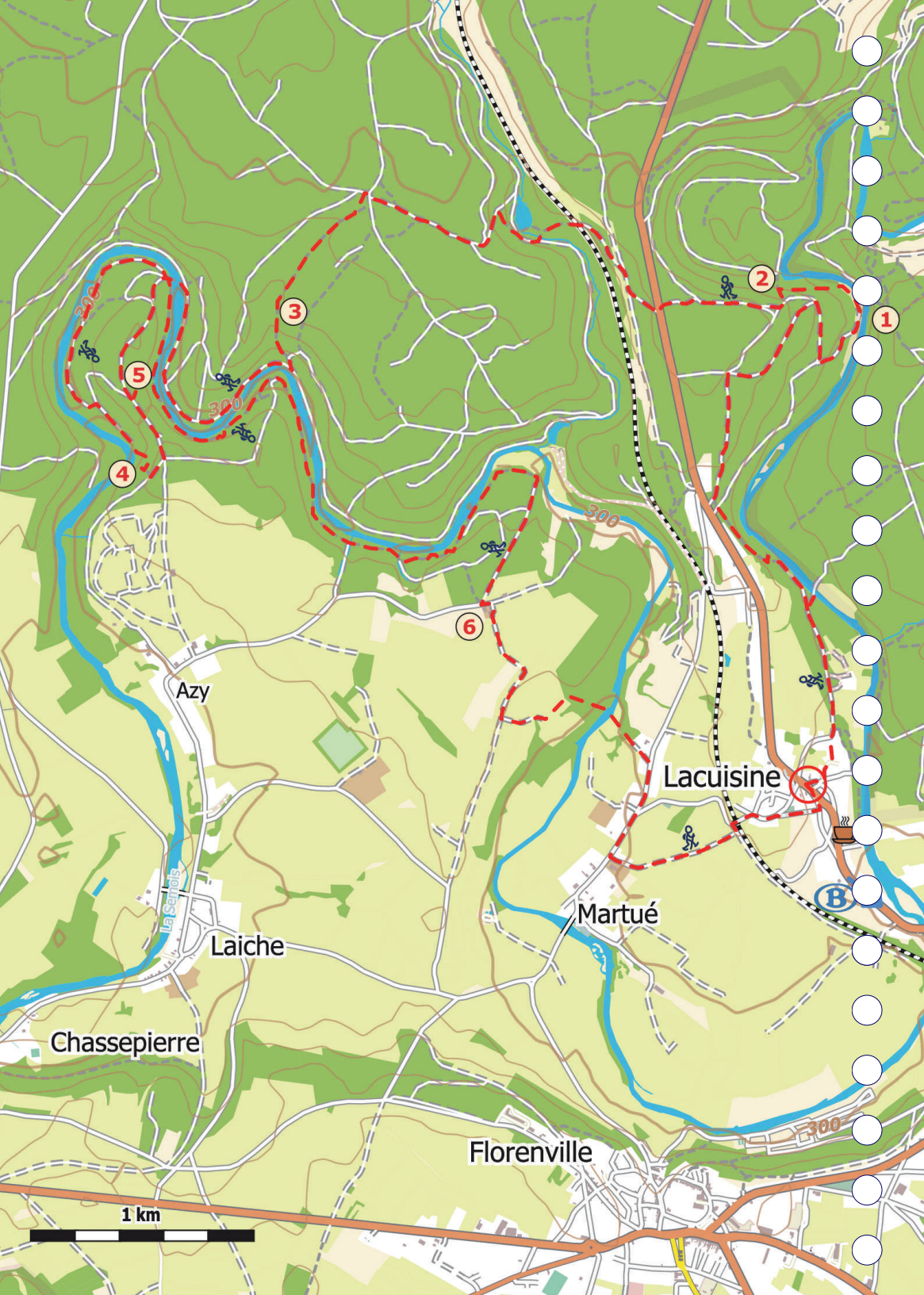
Je gaat niet naar links naar de rijweg, je steekt het kruispunt gewoon over en je volgt de stijgende kiezelweg langs een recente woning. Snel draait de kiezelweg naar rechts en loopt het Bois Communal de Florenville in. Je laat een zijweg links liggen. De weg wordt een zeer mooie weg door het schitterende woud. Hij stijgt zacht en brengt je op een kruispunt van boswegen. Hier sla je rechtsaf in een

met gras begroeide bosweg. Na een halve kilometer blijf je dezelfde weg volgen die hier een uitgesproken bocht naar rechts maakt en je daalt tot op een berijdbare bosweg. Deze bosweg neem je naar links en je daalt verder. Snel eindigt de weg op een lange weide Le Long Pré langs de Semois, die in de zomer dienst doet als kampplaats. Een schitterende plek, niet? Aan de overkant van de rivier zie je de impressionante Rocher du Hât ①.

Volg de weide langs de rivier naar links en wandel ze helemaal uit. Op het einde van de weide vind je een rustplaats met, toen wij er waren, een aangrijpend gedicht aan een boom. Rechts naast de boom vertrekt een paadje dat door het bos omhoog loopt. Je wandelt niet in de richting van de bemoste rotsen maar je neemt snel een zijpad rechts dat schuin in de flank stijgt door een open sparrenbos. Hier en daar moet je wat opletten langs dit pad want de afgrond is diep. Je komt bij een grote rots, de Roche Pinco, en je gaat straks naar de top van de rots. Wandel eerst nog even op gelijke hoogte verder op het pad langs de rots. Bij het begin van een volgend sparrenbos zie je een bemoste rots rechts van het pad. Net voor deze rots sla je scherp linksaf in een smal paadje en je stijgt steil tot boven op de Roche Pinco ②. Je hebt hier een overweldigend uitzicht met beneden een van de vele meanders die het handelsmerk zijn van de Semois. Eventueel kan je enkele meters afdalen tot op een iets lager gelegen rots, maar wees uiterst voorzichtig want de afgrond is diep!

Naar de Roche Perette

Met je rug naar het uitzicht laat je een dalend pad links liggen en volg je recht door het kiezelpad, weg van de rots. Vijftig meter verder sla je rechtsaf in een bospad, onderdeel van het lange afstandswandelpad La Gaume Buissonnière. Je komt snel op een bosweg en je volgt deze naar rechts. Je wandelt nu op de GR129, het langste wandelpad van ons land dat van Brugge naar Arlon loopt en dat bekend is van de tv-reeks Dwars door België. Driehonderd meter verder kom je op een splitsing met een boomstambankjes: je slaat hier links af. Je wandelt het Bois Communal de Florenville uit en je komt snel op de N85. Gewoon oversteken hier en aan de overkant neem je de berijdbare bosweg richting Les Epioux. Aan de bosrand laat je een grasweg onder een elektriciteitsleiding links liggen en je volgt de kiezelweg verder langs de bosrand. Bij de volgende splitsing hou je links aan op de kiezelweg, je wandelt onder de elektriciteitsleiding en je daalt. Je stapt onder de spoorweg onder en je daalt verder tot bij een mooie beek. Dit is de Ruisseau de Tamijan of de Ruisseau des Epioux. Net voorbij de beek sla je rechtsaf en enkele tientallen meters verder, ter hoogte van een dam en het begin van een vijver aan je rechterkant, verlaat je de hoofdweg en je kiest links een holle bosweg. De bosweg loopt even evenwijdig met de kiezelweg. Waar een grasweg van rechts komt, draai je met de weg naar links en je begint aan een beklimming. De weg is uitgehakt uit de rotsige bodem. In een bocht naar rechts laat je een zijweg rechts liggen en wat verder laat je een zijweg links liggen. De weg wordt vlakker en komt langs een omheind stuk bos te lopen. Net na het einde van de omheining hou je op een splitsing rechts aan en op de volgende splitsing hou je links aan. Je komt uit op een asfaltweg.

1 km

Azy

Laiche

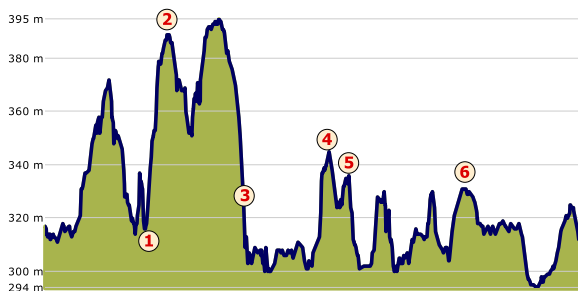
Chassepierre

Martué

Florenville

Lacuisine

B

Ga tien passen naar rechts op de asfaltweg en dan naar links, een volgende asfaltweg in de richting van een slagboom. Maar je moet niet zover, al na twee passen verlaat je de laatste asfaltweg: je moet een weg naar links nemen in het sparrenbos. De weg wordt niet veel gebruikt en is niet zo heel duidelijk te zien. Gaandeweg wordt de weg ruiger en modderiger. Waar de weg eindigt ga je verder rechtdoor in een paadje tussen varens naast de lieflijke Ruisseau de la Roche Perette. Je komt bij de impressionante Roche Perette (3) links van het pad. Je moet hier nog verder dalen maar wie wil kan de mooie rotsen verkennen. Het pad eindigt op een bosweg, je slaat rechtsaf en je daalt met deze bosweg tot bij de Semois. Rechtsaf langs de rivier. Je wandelt voorbij de Ruisseau de la Roche Perette die zich hier op haar laatste meters mooi over de rotsen laat vallen.

Naar het schiereiland van de Roche Brûlée

Je moet de weg langs de Semois meer dan een kilometer volgen. Je kan flink doorstappen op deze vlakke weg of je kan ook rustig flaneren en de pracht van deze stille en majestueuze vallei in je opnemen. Na 750 meter is er een belangrijke zijweg bij een grote eik die heel wat bewegwijzering draagt van wandelingen en mountainbikeroutes, je blijft hier rechtdoor gaan. Bij een eilandje begint de rivier aan een scherpe meander en je moet nu stilaan uitkijken naar een zijpad dat je bij een doorwaadbare plaats in de Semois brengt. Als je bij een zijbeek komt die zich steil naar beneden stort dan heb je het pad gemist en moet je vijfendertig wandelpassen terugkeren. Hier moet je dus de Semois oversteken om op het schiereiland van de Roche Brûlée te geraken. De rivier is hier heel breed en kabbelt hier meestal rustig. Steek de rivier schuin over en kijk goed naar de plaats waar je aan de overkant gemakkelijk uit het water kan, dit is enkele tientallen meters verder stroomafwaarts. In het water groeit massaal waterranonkel. In het voorjaar staat deze waterplant in bloei en dan stap je in het water over een tapijt van geel-witte bloemen, een unieke belevenis. Maar door deze weelderige begroeiing kan je niet altijd zien welke stenen zich op de bodem bevinden en je moet dus voorzichtig zijn bij elke pas die je in het water zet.

Op de andere oever zijn er vier wegen. Van links naar rechts als je met je rug naar het water staat: een pad langs de oever dat de rivier stroomopwaarts volgt, een pad dat de heuvel oploopt, een minder gebruikte stijgende weg en een pad dat langs de oever de rivier stroomafwaarts volgt. Dat laatste pad moet je nemen, je slaat dus rechtsaf en je volgt het oeverpad. Het pad volgt de ronding van de meander. Na de meander, wanneer je weer langs een recht gedeelte van

de Semois loopt, komt er een zijpad van links maar je blijft gewoon verder langs de rivier lopen. Het pad verbreedt. Een eind verder verwijderd de weg zich van de rivier en stijgt. Je komt op een T-splitsing, je slaat hier rechtsaf. Je volgt een oude in onbruik geraakte bosweg en je daalt weer af tot bij de rivier die hier aan een volgende scherpe bocht naar rechts begint. Een hoge rots reikt tot in de Semois en verspert de doorgang. Keer even op je passen terug: net voor het begin van het rotsmassief moet je een oud pad zoeken dat steil naar boven loopt. Je moet niet helemaal tot bovenaan de heuvel: als je bovenaan de eerste rotspartij bent geklommen kom je op een dwarsspoor dat je naar rechts volgt. Dit spoor stijgt verder in de steile flank en brengt je bij het spectaculaire uitzichtpunt Le Bohanan ④, zestig meter hoog boven de Semois. Je kan hier eventueel ook afdalen tot op een lager gelegen rots.

Met je rug naar de rivier volg je het pad recht voor je en je stijgt tot op een ander pad dat je naar links volgt. Honderd meter verder kom je op een kruispunt met bank, je slaat hier linksaf en je volgt het brede kiezelpad. *(De volgende zes kilometer loopt onze wandeling samen met de GR16, de lange afstandsroute Sentier de la Semois, en kan je dus de rood-witte bewegwijzering volgen.)*

Het pad dat je nu volgt daalt zacht over de kam van het schiereiland. Enkele zijpaden rechts leiden naar vroegere uitzichtpunten maar vandaag zie je er niks meer. Wie goed zoekt vindt wat verder oude stenen langs de weg die wijzen op een verdwenen bouwwerk. Je bent hier op de plaats La Redoute de Gréa. Hier bevond zich in de zeventiende eeuw een uitkijkpost. Samen met 27 andere dergelijke posten maakte deze post deel uit van een vooruitgeschoven Franse defensielinie die Louis XIV langs de Semois installeerde. Op deze plaats woonden enkele honderden jaren geleden dus een tiental militairen die de boel moesten in de gaten houden.

Kijk goed uit naar een betonnen greppel die de weg dwarst. Bij de greppel moet je absoluut even een zijsprongetje maken: een paadje aan de rechterkant leidt naar de dolmen van Azy ⑤, een chaotische rotsformatie. Absoluut zeker zijn archeologen niet dat deze als plaats als dolmen gebruikt werd maar een van de rotsblokken zou best wel een druidentafel kunnen zijn! Wat er ook van zij, dit is een uitzonderlijk mooie plaats waar je over en tussen de rotsen kan klauteren en een magnifiek uitzicht over de Semoisvallei hebt.

Terug naar het pad. Net voorbij de greppel laat je een zijweg links liggen. De weg loopt over het hoogste punt van het schiereiland en begint dan te dalen. Op een splitsing hou je rechts aan en je volgt het mooie dalende pad. Je komt weer op de plek waar je eerder de Semois overstak. Rechtsaf nu, het oeverpad dat de rivier stroomopwaarts volgt.

Langs de Forges Roussel naar de Ferme de Froids-Vents

Na een tijdje wordt het pad leuk geaccidenteerd. Na dit gedeelte laat je een zijweg rechts liggen en kom je bij een splitsing met een bank aan de oever van de Semois. Je volgt hier verder de oever over een brede weg. Een kleine kilometer voorbij de bank, bij een beekje, draait de weg naar rechts maar jij volgt hier verder het pad langs de rivier. Tweehonderd meter verder, bij een

volgend beekje, volg je de weg even naar rechts en je stijgt weg van de rivier. Maar al snel neem je een zijpad links dat je in geen tijd hoog boven de Semois brengt. Het pad brengt je langs een paar mooie uitzichtpunten en daalt dan steil weer af. Wanneer je weer ter hoogte van de rivier bent afgedaald, laat je een weg rechts liggen en je wandelt verder rechtdoor. Je blijft de oever nog even volgen tot je botst op de ongepaste en lelijke omheining van een open plek. Hier volg je de weg naar rechts langs de omheining. Aan de overkant zie je het kasteel van de Forges Roussel. In de zeventiende eeuw was er hier een ijzersmederij waar wel honderd arbeiders hun brood verdienden. Bij de houten poort die toegang geeft tot de privé-eigendom draait de weg naar rechts. Je werpt een voorlopig laatste blik op de Semois links beneden en je klimt weg uit de vallei. Op een kruispunt met een privéweg links en een zijweg rechts ga je rechtdoor, een rechtlijnige bosdreef tussen naaldbos rechts en loofbos links. De weg komt bij de bosrand en je wandelt in dezelfde richting verder over een grasweg. De grasweg eindigt op een kiezelweg bij de Ferme des Froids-Vents ⑥, een imposante hoeve in de typische okergele zandsteen van de Gaume.

Door het Gaumelandschap terug naar Lacuisine

Je volgt de kiezelweg even naar links en zeer snel sla je rechtsaf, langs de zijgevel van de hoeve. Bij de toegangspoort volg je een prachtige, rechtlijnige lindendreef. Even voorbij het eind van de dreef maakt de kiezelweg een haakse bocht naar rechts. Je krijgt zicht op het zacht golvende Gaumelandschap met vele akkers en weiden en op het stadje Florenville gelegen bovenop een 'cuesta', een typisch Gaumse heuvelrug. Ongeveer 250 meter voorbij de bocht vertrekt er een grasweg links, deze neem je. De weg loopt eerst over een niet omheind grasland en dan door een omheinde weide. Bij de volgende weide moet je linksaf slaan, een graspad tussen de weiden. Het merkwaardige aan dit pad is dat het op geen enkele actuele kaart terug te vinden is. We moeten teruggaan tot de topografische kaart uit 1950, hierop is het pad wel aangeduid. Op het einde ga je het bos in en je steekt een modderig beekje over. Net na het beekje neem je de bosweg naar rechts en je daalt tot bij de Semois. Hier moet je de rivier oversteken. Hij is hier smaller dan bij de vorige doorwading en dus is het water hier wat dieper.

Op de andere oever neem je de brede en rechte weg rechtdoor maar eventueel kan je na de doorwading eerst even de linkse weide ingaan. Via een steil pad dat aan de rechterkant van de weide vertrekt geraak je tot op de top van een mooie rots aan het water. Aan de voet van deze rots is een leuke zwemplek in de rivier. Je wandelt dan terug naar de brede rechte weg die je volgt tot op een asfaltweg. Rechtsaf op deze weg. Na 250 meter laat je een zijweg links liggen en je wandelt over de asfaltweg verder tot bij de volgende afslag, bij een kruisbeeld en een bank. Hier sla je linksaf. Ter hoogte van een manège begint een mooi pad dat tussen de akkers naar de spoorweg leidt. Het biedt je een mooi zicht op Florenville gelegen op een van de cuesta's. Je steekt via de brug de spoorweg over en je bent zo terug in Lacuisine. Een afsluiter op het terras van hotel-restaurant Aux Beaux Rivages heb je wel verdiend.